

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/17/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010134
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6214010134.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného T. N., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. c) Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. februára 2015, o odvolaní obžalovaného ako aj okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 18.12.2014 sp.zn. 3T/11/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 18.12.2014 sp.zn. 3T/11/2014 bol obžalovaný T. N. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., v bode 2/ z prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a v bode 3/ zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

A/ (1) dňa 07.06.2013 asi o 22.30 hod. prišiel k vchodovým dverám bytu č. XXX/XX na ulici C. vo F. B., v ktorom býva P. Y., nar. XX.XX.XXXX, kričal na majiteľa bytu, aby mu otvoril, keď tak neurobil, vykopol vchodové dvere na byte a vošiel do bytu, v byte neustále kričal na P. Y., aby mu dal 100,- Eur, ak nie, tak ho zbije, P. Y. niekoľkokrát vyzval obvineného, aby odišiel, obvinený na výzvy nereagoval, z bytu odišiel až po oznámení P. Y., že ide volať políciu, obvinený spôsobil poškodením dverí bytu škodu P. Y. vo výške 120,- Eur,

B/ (2) dňa 14.01.2014 asi o 14.00 hod. prišla do bytu na ulici C. č. XXX/XX vo F. B. na šiestom poschodí, v ktorom býva obvinený T. N., L. A., nar. XX.XX.XXXX, po jej príchode obvinený zamkol vchodové dvere na byte, kľúč na šnúrke si zavesil na krk, kričal na menovanú, že je kurva prašivá, že sa kurvila s nejakým cigáňom, že ju nezabije, len za to, že má syna, že ju z bytu nepustí, kým mu nevráti jeho televízor, potom jej zobral telefón zn. Samsung a poudieral ju päťami po hlave, potom zobral kovovú tyč o dĺžke 78 cm a váhe 1104 g, touto tyčou udieral L. A. po nohách a rukách, keď kovovú tyč odložil, udrrel ju ešte niekoľkokrát päťami po hlave a taktiež aj otvorenou rukou, poškodenú z bytu pustil až ráno 15.01.2014, poškodená utrpela zranenia a to pomliaždenie tváre v oblasti ľavej očnice s maximom na hornom viečku a v oblasti úst s odreninami, či drobnou rankou a drobnou rankou na dolnej pere, pomliaždenie chrbta ľavej ruky v oblasti druhého a tretieho prsta, oderky základného článku ukazováka s jeho zlomením a nepatrným posunom úlomkov, podliatinu s opuchom chrbtovej časti ľavej ruky, na bočnej a smerom na dlaňovú plochu pravej ruky utrpela pomliaždenie v zmysle veľkej súvislej podliatiny 10-15 cm v priemere, pomliaždenia v oblasti kolien a predkolení obojstranne, na bočnej ploche nad ľavým kolenom utrpela šiknú pruhovitú podliatinu o dĺžke 10-15 cm a šírke asi 12 cm s výrazným prejasnením strednej časti v tvare veľkého kruhu, podliatinu bezprostredne nad ľavým kolenným zhybom a na vnútornej ploche

nad pravým kolenom, na prednej ploche obidvoch predkolení utrpela povrchové hlbšie zodretie do hĺbky 1,5-2 cm a pomliaždenie chrbtovej časti pravej nohy, s pracovnou neschopnosťou 21 dní,

C/ (3) dňa 05.02.2014 asi o 10.30 h prišla do bytu, v ktorom býval obvinený T. N. vo F. B. na ulici C. č. XXX/XX J. A., nar. XX.XX.XXXX s nákupom, na ktorý ju poslal obvinený, počas nákupu stratila stravný lístok obvineného, obvinený na menovanú kričal, že ho okradla, že ju zabije, zobral do ruky kuchynský nôž o dĺžke čepele 19 cm, potom ju udrel päšťou do oblasti úst, dvere na svojom byte zamkol, kľúč od bytu na šnúrke si dal na krk, donútil ju, aby si sadla na stoličku v kuchyni, potom jej znova udrel päšťou do oblasti líca, J. A. viackrát žiadala obvineného, aby ju pustil z bytu, čo obvinený odmietol, keď poškodená oznámila obvinenému, že ho oznámi na polícii, obvinený ju udrel päšťou do hlavy, poškodená po údere spadla na dlážku, z vrecka odevu jej vypadol mobilný telefón zn. Nokia, keď si ho chcela zobrať, obvinený jej medzi prsty ruky pichol nožom a telefón poškodenej zobral, kričal na ňu: „Ja Ti mobil nedám, Ty stará kurva, pokiaľ si v mojom byte, všetko je moje“, s nožom v ruke sa jej vyhrážal opakovane zabitím, poškodenú z bytu pustil po uplynutí asi jednej hodiny, poškodená utrpela rozsiahle pomliaždenie ľavej polovice tváre s maximom v oblasti ľavej lícnej krajiny bezprostredne pod ľavou očnicou, ktoré sa prejavilo výrazným opuchom prechádzajúci až do ľavej priedušnicovej krajiny a podliatinou z celej oblasti ľavej lícnej a podočnicovej krajiny s prechodom až do krajiny pred ľavou ušnicou, podliatina čiastočne predchádzala i na horné viečko s drobným zakrvácaním i pod spojivku ľavého očného bulvu, pomliaždeninu v oblasti úst s dvoma tržnými rankami, ktoré si vyžiadali chirurgické šitie s pracovnou neschopnosťou v trvaní 10 dní.

Za to mu bol uložený podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2,4 Tr. zák., § 41 ods. 1,2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere štyri roky a osem mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por., bol poškodený P. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. B., ul. C. XX, odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Podľa § 287 ods. 1,2 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej strane Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s., Cintorínska 5, 949 01 Nitra, škodu vo výške 63,89 Eur.

Naproti tomu podľa § 285 písm. b) Tr. por. bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby v bode A/ (1), v časti ktorej mu bolo kladené za vinu, že

dňa 07.06.2013 asi o 22.30 h prišiel k vchodovým dverám bytu č. XXX/XX na ulici C. vo F. B., v ktorom býva P. Y., nar. XX.XX.XXXX, kričal na majiteľa bytu, aby mu otvoril, keď tak neurobil, obvinený vykopol vchodové dvere na byte a vošiel do bytu, v byte neustále kričal na P. Y., aby mu dal 100,- Eur, ak nie, tak ho zbije, P. Y. niekoľkokrát vyzval obvineného, aby odišiel, obvinený na výzvy nereagoval, z bytu odišiel až po oznámení P. Y., že ide volať políciu, obvinený spôsobil poškodením dverí bytu škodu P. Y. vo výške 120,- Eur,

čím mal spáchať zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., a to z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Súčasne podľa § 285 písm. a) Tr. por. bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby v bode C (3) v časti, v ktorej mu bolo kladené za vinu, že

dňa 05.02.2014 asi o 10.30 h prišla do bytu, v ktorom býval obvinený T. N. vo F. B. na ulici C. č. XXX/XX J. A., nar. XX.XX.XXXX, s nákupom, na ktorý ju poslal obvinený, počas nákupu stratila stravný lístok obvineného, obvinený na menovanú kričal, že ho okradla, že ju zabije, zobral do ruky kuchynský nôž o dĺžke čepele 19 cm, potom ju udrel päšťou do oblasti úst, dvere na svojom byte zamkol, kľúč od bytu na šnúrke si dal na krk, donútil ju, aby si sadla na stoličku v kuchyni, potom jej znova udrel päšťou do oblasti líca, J. Toráčová viackrát žiadala obvineného, aby ju pustil z bytu, čo obvinený odmietol, keď poškodená oznámila obvinenému, že ho oznámi na polícii, obvinený ju udrel päšťou do hlavy, poškodená po údere spadla na dlážku, z vrecka odevu jej vypadol mobilný telefón zn. Nokia, keď si ho chcela zobrať, obvinený jej medzi prsty ruky pichol nožom a telefón poškodenej zobral, kričal na ňu: „Ja Ti mobil nedám, Ty stará kurva, pokiaľ si v mojom byte, všetko je moje“, s nožom v ruke sa jej vyhrážal opakovane zabitím, poškodenú z bytu pustil po uplynutí asi jednej hodiny, poškodená utrpela rozsiahle pomliaždenie ľavej polovice tváre s maximom v oblasti ľavej lícnej krajiny bezprostredne pod ľavou očnicou, ktoré sa prejavilo výrazným opuchom prechádzajúci až do ľavej priedušnicovej krajiny a s podliatinou z celej

oblasti ľavej ľicnej a podočnicovej krajiny s prechodom až do krajiny pred ľavou ušnicou, podliatina čiastočne prechádzala i na horné viečko s drobným zakrvácaním i pod spojivku ľavého očného bulvu, pomliaždeninu v oblasti úst s dvoma tržnými rankami, ktoré si vyžiadali chirurgické šitie s pracovnou neschopnosťou v trvaní 10 dní,

čím mal spáchať zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. c) Tr. zák., keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie tak obžalovaný, ako aj okresný prokurátor.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby, ako aj podľa písm. b) citovaného ustanovenia pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť skutkových zistení. Súčasne navrhol aj zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., lebo napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona, ako aj v zmysle Trestného poriadku, pretože taký trest je neprimeraný.

Za najzávažnejšie pochybenie súdu považoval to, že zamietol jeho návrh, resp. návrh jeho obhajcu na to, aby boli predvolaní na hlavné pojednávanie znalci, ktorí by sa mali vyjadriť k znaleckým posudkom, ktoré boli podané týmito znalcami v prípravnom konaní. Okrem toho súd ani neprečítal znalecké posudky ani týchto znalcov nepredvolal, kde absentuje jeho súhlas s čítaním takýchto znaleckých posudkov pred súdom, a preto z tohto hľadiska je už samotný rozsudok nezákonný.

Takisto súd si nezadovážil predchádzajúce spisy, kde bol posudzovaný jeho zdravotný stav ohľadom uloženia mu ochranného ústavného liečenia na základe posudkov znalcov, kde tieto znalecké posudky sú v rozpore so znaleckými posudkami podanými znalcami z prípravného konania a z predchádzajúceho konania, ktoré bolo zastavené pre jeho nepríčetnosť, ktorí konštatovali, že nie je trestne zodpovedný za konanie, ktoré mu bolo kladené za vinu z hľadiska jeho duševného stavu. Poznamenal, že v trestnej veci existujú tri rôzne znalecké posudky s rozdielnymi závermi, avšak súd sa s týmito skutočnosťami nevysporiadal.

Taktiež súd prvého stupňa nenapravil už prvé pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, kedy on žiadal, aby si mohol zvoliť obhajcu, kde mu nebola umožnená slobodná voľba, pričom obhajca mu bol ustanovený, kde v čase, keď boli vykonané s ním úkony, on bol z hľadiska zdravotného stavu na tom veľmi zle a tento zdravotný stav nedovoľoval, aby bol objektívne vypočutý a aby chápal zmysel trestného stíhania voči jeho osobe tak, ako to bolo formulované a špecifikované na začiatku trestného stíhania. Ďalej dodal, že aj trest, ktorý mu bol uložený v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. je nezákonný a nespravodlivý voči jeho osobe.

Zdôraznil, že bol odsúdený za jeden zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., podľa ktorého, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, potresce sa odňatím slobody na tri až osem rokov, ak je spáchaný takýto trestný čin závažnejším spôsobom. Ak bol uvedený skutok závažnejšieho charakteru, tak by mal byť špecifikovaný v zmysle § 138, kde nie je špecifikované, pod akým bodom by malo byť naplnené jeho konanie, či to malo byť so zbraňou, po dlhší čas, surovým alebo trýznivým spôsobom a podobne. Ak táto skutočnosť nie je špecifikovaná v rozsudku, nemôže sa brániť a takýto rozsudok už z tohto pohľadu je nejasný a nepreskúmatelný.

Okrem toho súd tým, že nevykonal dôkazy, ktoré predniesol jeho obhajca z hľadiska skúmania duševného stavu svedkyne A. a taktiež policajtov, ktorí sa dostavili bezprostredne po privolaní zo strany poškodeného ohľadne skutku č. 1 a poukázal na tú skutočnosť, že pokiaľ sa týka tohto skutku, kedy mal vniknúť do obydľia iného, prekonaním prekážky a spáchať tak prečin porušovania domovej slobody, tak on poprel, že by bol niekedy v byte poškodeného, do ktorého by sa mal dostať označeným spôsobom a v tomto smere poukázal na jeho obranu a rozporuplné výpovede svedka F. a samotného poškodeného.

Čo sa týka skutku číslo 2/, tak ohľadne zranenia poškodenej, žiadal výsluch znalkyne, ktorá nebola vypočutá na hlavnom pojednávaní a nedal ani súhlas s čítaním jej znaleckého posudku. To isté platí aj o skutku 3/, kde sa vyjadril k zločinu obmedzovania osobnej slobody a takisto pokiaľ sa týka ublíženia na zdraví, tak v konaní neboli vypočutí žiadny znalci a pokiaľ sa týka prečinu nebezpečného vyhrážania, tak takýto skutok preukázaný nebol, kde sa aj tam uvádza, že sa mal vyhrážať menovanej závažnejším spôsobom konania, ale takýto závažnejší spôsob nie je vôbec špecifikovaný, a preto takýto rozsudok je nepreskúmateľný.

Záverom dodal, že nesúhlasí s tým, že súd v jeho prípade nenašiel žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. c) Tr. zák., že spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami jeho choroby. Zotrval na tom, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, pretože nebol postihnutý za priestupok a súd mal individuálne posudzovať odstup od jeho posledného odsúdenia, ako aj to, že v inom prípade bol oslobodený spod obžaloby a v ďalšom prípade došlo k zastaveniu priestupkového konania. Čo sa týka prirážajúcich okolností, ktoré súd uviedol v jeho neprospech, tak súd konštatoval, že mal spáchať viac trestných činov v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. a že už bol za takýto trestný čin odsúdený v zmysle § 37 písm. n) Tr. zák., čo v jeho prípade je rozporuplné, pretože on bol potrestaný už zvýšením trestnej sadzby a pokiaľ došlo k zahladeniu jeho predchádzajúceho trestného stíhania, nemal súd brať túto skutočnosť ako prirážajúcu okolnosť. Súd sa taktiež nezaoberal možnosťami mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. vzhľadom na jeho zdravotný stav.

Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Ako je už vyššie uvedené, proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie aj okresný prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že napadnutým rozsudkom pod bodom označenom A/, súd uznal obžalovaného T. N. vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., pričom tým istým rozsudkom za totožný skutok zo dňa 07.06.2013 súd oslobodil obžalovaného T. N. podľa § 285 písm. b) Tr. por. zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Ak skutok obžalovaného T. N. zo 07.06.2013 uvedený pod bodom A/ napadnutého rozsudku nie je trestným činom, prvostupňový súd totožný skutok v úvodnej časti napadnutého rozsudku nemohol zároveň kvalifikovať ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák.

Okrem toho v bode označenom ako C/ prvostupňový súd uznal obžalovaného T. N. vinným zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku, pričom v ďalšej časti rozsudku o uvedenom skutku z 05.02.2014 prvostupňový súd rozhodol podľa § 285 písm. a) Tr. por. a obžalovaného T. N. oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Ak sa nestal skutok popisovaný v bode C/ napadnutého rozsudku, teda, že obžalovaný T. N. 05.02.2014 nekonal protiprávne voči poškodenej J. A., nar. XX.XX.XXXX, v byte, v ktorom býva na ulici C. č. XXX/XX, vo F. B., na šiestom poschodí, nemohol sa dopustiť zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal tento skutok. Zdôraznil, že má za to, že napadnutý rozsudok nie je lege artis.

Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, trpí podstatnou chybou, ktorú nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí a z tohto dôvodu rozhodol o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora na neverejnom zasadnutí v zmysle § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. Zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je založené na neúplnom skutkovom zistení, vyplývajúcom z nedostatočne vykonaného dokazovania. Vo veci bude potrebné dôkazy opakovať, prípadne vykonať ďalšie dôkazy, ktorých vykonávanie pred odvolacím súdom by znamenalo nahrádzať činnosť súdu prvého stupňa.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. por., nikto nemôže byť trestne stíhaný ako obvinený inak, než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutí. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti, svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Z vyššie citovaného ustanovenia teda vyplýva, že každý výrok rozsudku, ktorý obsahuje odôvodnenie, musí byť odôvodnený stručne, ale presvedčivo, aby rozhodnutie súdu bolo preskúmateľné. Musí vychádzať z hodnotenia dôkazov v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či dôkazy obstaral súd, prokurátor, polícia, alebo obvinený, či jeho obhajca.

V prvom rade odvolací súd zdôrazňuje, že dôvody odvolania, na ktoré poukázal či už obžalovaný, ako aj okresný prokurátor v odvolaní, možno bez akýchkoľvek výhrad akceptovať a keďže tieto sú po obsahovej stránke vyčerpávajúce, v podrobnostiach odvolací súd na ne odkazuje.

Rozsudok okresného súdu je totiž po vecnej stránke zmätočný a z jeho obsahu, najmä, čo sa týka bodov pod písmenami A/ a C/ (1 a 3), nie je možné zistiť, čo je obžalovanému kladené za vinu, resp., z akého konania bol v bode A/ (1) a v bode C/ (3) oslobodený. Súd prvého stupňa totiž na jednej strane obžalovaného uznal vinným v uvedených bodoch a na strane druhej z toho istého protiprávneho konania obžalovaného spod obžaloby jednak podľa § 285 písm. b) Tr. por. (skutok uvedený pod bodom A - 1), resp. podľa § 285 písm. a) Tr. por. (skutok uvedený pod bodom B - 3) oslobodil, a to aj napriek tomu, že totožnosť dielčích skutkov je identická.

V tomto smere odvolací súd zdôrazňuje, že súd môže konať a rozhodovať iba o skutku, ktorý je uvedený v obžalobe. Skutok zahrnutý v tzv. skutkovej vete musí vyjadrovať všetky skutkové okolnosti, významné z hľadiska použitej právnej kvalifikácie. Totožnosť skutku je zachovaná, keď je zachovaná jeho podstata, ktorá spočíva v konaní páchatel'a a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený a ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Podstata skutku teda spočíva v účasti obžalovaného na určitej udalosti, vo vonkajšom svete, ktorá je uvedená v obžalobnom návrhu a z ktorej vznikol následok uvedený v obžalobe. Tak účasť obžalovaného a ani následok, ktorý tým bol spôsobený, nemusia byť úplne zhodné, stačí, ak sú aspoň sčasti zachované v rozhodnutí súdu (na základe výsledkov vykonaného dokazovania) v porovnaní s obžalobou. Podstata skutku preto nebude porušená, ak sa zmenia okolnosti, týkajúce sa miesta a času spáchania činu, rozsahu následkov, spôsobu vykonania činu, pohnútky činu alebo formy zavinenia. Súdu nič nebráni ani v tom, aby na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní buď upravil skutkovú a na to nadväzujúcu kvalifikačnú úpravu žalovaného činu v prospech obžalovaného, poprípade ho v zmysle ust. § 285 Tr. por. oslobodil, ale nie je v súlade so zákonom, ak obžalovaného na jednej strane uzná za vinného a na strane druhej z toho istého konania ho oslobodí. Súd totiž vždy musí rozlišovať medzi skutkom a trestným činom. Skutok ako pojem procesného práva vyjadruje udalosť vo vonkajšom svete, vyvolanom človekom. Trestný čin ako hmotnoprávny pojem je

súhrnom skutočností, ktoré napĺňajú znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu a podmieňujú trestnú zodpovednosť páchatela činu.

K dôvodom odvolania obžalovaného odvolací súd poznamenáva, že uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov a je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu sa zaoberať každým dôkazným návrhom a najneskoršie pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť, poprípade ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Tr. por.) alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Tr. por.). V každom prípade, ak ten, ktorý dôkaz súd vykonať odmietne, s týmto sa v odôvodnení rozhodnutia zodpovedajúcim spôsobom vysporiada.

K ďalšej jeho argumentácii odvolací súd poznamenáva, že ust. § 263 až 268 Tr. por. podrobne stanovujú, za akých okolností je možné na hlavnom pojednávaní čítať nielen zápisnicu o výpovedi svedka, resp. spoluobžalovaného, ale aj znalca, príbratého či už orgánmi prípravného konania, resp. súdu, alebo ak bol posudok znalca obstaraný niektorou zo strán.

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj:

- pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení, alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie,
- ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať, alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Po vrátení veci odvolacím súdom súd prvostupňový opätovne vykoná dokazovanie v predmetnej trestnej veci, odstráni nedostatky vyššie naznačené, dôsledne sa vysporiada s obranou a argumentáciou obhajoby, vyhodnotí dôkazy v zmysle Trestného poriadku a následne vo veci rozhodne.

Odvolací súd pripomína, že ide o vec väzobnú (o väzbe obžalovaného bolo odvolacím súdom rozhodnuté skôr), a preto je povinný súd prvého stupňa konať bezodkladne, to znamená bez zbytočných prieťahov.

Dôvody väzby tak, ako to uzavrel odvolací súd vo svojom rozhodnutí zo dňa 11.02.2015 sp.zn. 3Tos/13/2015 existujú aj v tomto štádiu konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.